

5449 5. April 1894: Eneſte Deb. af Indſt. ang. Finansudv.-Andr. 5450

Kaabighed under Statskassen, ſom ikke direkte blive bevilgede her, men ſom dog under hans eget Anſvar kunne finde Anvendelse. Imidlertid vil jeg haabe, at det kan finde Sted; i alt Fald ſtoder jeg paa, at den højtærede Indenrigsminister i Henhold til hans Udtalelſer vil finde en mulig Vej til at støtte Enſen. Naar der imidlertid ſaaavel fra den ærede Minister ſom fra den ærede Ordfører ſaldt Udtalelſer om, at noget ſaadant vilde være et Præcedens, ſom man ſkulde vogte ſig for, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at diſſe Udtalelſer er lidt forunderlige. Gaaſte viſt kan der komme mange Andragender ind ſom Følge af dette og maatte i Lighed med dette, men der ſkal dog meget til, for at man ſkal kunne støtte et Andragende med ſaa gode Anbefalinger for ſaa almindelig anerkendt Førlighed og Opofrelſe i Samfundets Tjenefte ſom den, der foreligge om denne Mand. Dernæſt vil jeg rigtignok ſige, at efterhaanden ſom vi dog her i Landet ſkulde blive noget mere demokratiſerede, synes det mig noget underligt, at man ikke kan tænke ſig, at Finansudvalget kan støtte ſlige Andragender, naar de ikke, ſaaledes ſom det fra Ministeren var fremhævet, komme fra Folk, ſom have ſtaaet i Stats-tjenefte. Det forekommer mig dog, at Samfundet maa kunne viſe ſin Erkendtlighed paa den her anførte Maade mod de Mænd eller deres Enſer, der have tilſat deres Formue eller Førlighed eller Evne til at ernære ſig ved opofrende Arbejde for det almeneſ Vel, ſelv om de ikke have ſtaaet i Forbindelſe med Stats-tjenefte. Jeg synes, at det er lige haardt nok, at man her vil ſige, at vi ikke ville underſtøtte den Slags Folk, naar de ikke have været Embedsmænd. I vor Tid forekommer det mig, at Udvillingen burde gaa noget mere i Retning af, at Staten ſaa hen til den Nytte, en Mand gør i Samfundets Tjenefte, ved opofrende Arbejde, uden abſolut at være iført Statens Uniform. Men ſom ſagt, jeg takker ſaa vel den ærede Ordfører ſom den ærede Minister for de ſaldne Udtalelſer og haaber, at de ogſaa maa bære Frugt for den ſtakkels Kvinde, der her har indgivet Andragende til Folketinget. Jeg anbefaler at ſtemme for Vænderingsforſlaget, om jeg end ikke tør nære noget ſtort Haab om, at det vil blive vedtaget.

Da ingen yderligere begærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Formanden (Høgsbro): Forinden vi gaa til Afſtemning, ſtal jeg bemærke, at ved Afſtemningen over Indſtilling under Nr. 1, vil jeg tillige betragte Indſtillingerne under Nr. 2, 4 og 5 ſom afgjorte paa ſamme Maade, da diſſe 4 Indſtillinger ere af en meget beſlægtet Natur, ſaaſremt ingen ſkulde begære Afſtemning over nogen enkelt af dem.

1) Indſtilling under Nr. 1 af Udvalget:

(Bet. Nr. 78.) Andragende fra Gaardejer N. Tenſen af Willebøl om Erſtatning for Tab ved Vandgrænsens Afſpærring paa Grund af Kolera og Mund- og Klovſyge henviſes til Indenrigsministerens Underſøgelſe.

vedtoges enſtemmig med 53 Stemmer.

Da ingen begærede Afſtemning, anſaas i Henhold til Formandens Udtalelſer Udvalgets Indſtillinger under Nr. 2, 4 og 5:

2. (Bet. Nr. 79.) Andragende fra H. Sievert, S. Sorgenſen og M. Frandſen, alle af Taps ved Kolding, om Erſtatning for Tab ved Vandgrænsens Afſpærring, paa Grund af Kolera og Mund- og Klovſyge henviſes til Indenrigsministerens Underſøgelſe.

4. (Bet. Nr. 83.) Andragende fra Gaardejer S. Sorgenſen af Brenore, Taps Sogn, om Erſtatning for Tab ved Vandgrænsens Afſpærring paa Grund af Kolera og Mund- og Klovſyge henviſes til Indenrigsministerens Underſøgelſe.

5. (Bet. Nr. 86.) Andragende fra Gaardejer F. P. Veſtergaard af Høm om Erſtatning af Statskassen for Tab ved Vandgrænsens Afſpærring paa Grund af Kolera og Mund- og Klovſyge henviſes til Indenrigsministerens Underſøgelſe.

ſom ligeledes vedtagne enſtemmig med 53 Stemmer.